

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'.

Εν Χανίοις τῆ 4 Μαρτίου 1910—ΠΕΜΠΤΗ

ΑΡΙΘ. 635

ΜΕΘ' ΗΜΕΡΑΣ τρεῖς καλεῖται ὁ κρητικὸς λαὸς ὅπως ἐκλέξῃ τοὺς πληρεξουσίους αὐτοῦ διὰ τὴν Συνέλευσιν ἣτις ἐκρίθη ἀναγκαῖα κατόπιν τῆς, παρὰ τὰς ἀρχικῶς διεγερθείσας ἐλπίδας καὶ προσδοκίας ἐκ τῆς πρὸ ἐνός καὶ ἡμισέως ἔτους κηρύξεως τῆς Ἐνώσεως, παρατεινομένης ἐπ' ἀόριστον χρόνον ἐκρήθμου καὶ ἀβεβαίας καταστάσεως, τῆς τεινοῦσης νὰ λάβῃ χρόνιον χαρακτῆρα. Εἶναι γνωσταὶ αἱ περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρεθεῖσα ἡ Κρήτη ἐκρινεν ἀναγκαίαν τὴν σύγκλησιν μιᾶς εὐρείας ἀντιπροσωπείας δυναμένης νὰ ἐκπροσωπήσῃ μετὰ κύρους τὸν τόπον κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον ἣν διέρχεται. Ἡ κηρυχθεῖσα ὑπὸ τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1908 Ἐνωσις τῆς Νήσου μετὰ τοῦ ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ Βασιλείου συνεπήγαγεν ἀναγκαιῶς τὴν κατάλυσιν τοῦ ἀρμοστειακοῦ καθεστώτος. Ἄλλ' ἡ συντέλεσις τῆς Ἐνώσεως ἀπῆται τὴν σύμπραξιν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως οὕτω δημιουργηθῇ πραγματικὴ κατάστασις ἀνταποκρινόμενη εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὑπηγάγευσε τὴν ἐνέργειαν ταύτην τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, τοῦτέστι τετελεσμένον γεγονός, τὸ ὁποῖον θὰ ἔθετε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πλεονεκτοῦσαν θέσιν τοῦ κατέχοντος, καὶ θὰ επέτρεπεν αὐτῇ νὰ ἀναμένη τὴν διὰ τῆς διεθνούς ἀναγνωρίσεως κύρωσιν καὶ νομιμοποίησιν τῆς ἔργῳ συντελεσθείσης Ἐνώσεως. Ἡ σύμπραξις ὅμως αὐτῆς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐπέλειψε, καὶ τοῦ κρητικοῦ λαοῦ ἡ ἐνωτικὴ προσπάθεια ἔμεινε καὶ πάλιν ἡμιτελής, μέχρι σήμερον δὲν παραμένει ἀνευ ἀποτελεσματος. Οἱ λόγοι οἵτινες ἐπέβαλον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀψόγον στάσιν ἐφ' ἣ ἰσοῦς ἔδρεψεν ἐπαίνους, ἀλλὰ καὶ τόσας ἤκουσεν εἰρωνείας καὶ τόσας ἐδοκίμασεν ἀπογοητεύσεις, θὰ ἦσαν πάντως σοβαροί, οὐδ' εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῶμεν ὅτι οἱ Κυβερνῆται αὐτῆς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀρήσωσι νὰ διαφύγῃ τὸσον πολῦτιμος εὐκαιρία πρὸς πραγμάτωσιν ἐνός ὑποκαρδίου πόθου τοῦ Πανελληνίου, ἐάν διεγίνωσκον ὅτι αὐτῆ ἦτο πραγματικὴ δυνατὴ, καὶ ὅτι εἰς ταύτην, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐκ τῆς διεθνούς κατοχῆς τῆς Κρήτης καὶ τῶν διαθέσεων τῆς διπλωματίας δυσχερειῶν, δὲν παρενεβάλλοντο προσκόμματα, ὧν ἡ ὑπερπήδησις ὑπερέβαινε ἰσως τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Ὅπως δῆποτε ἡ ἀποχὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐνωτικὴν προσπάθειαν τοῦ κρητικοῦ λαοῦ ἐδημιούργησεν διὰ τὴν Κρήτην κατάστασιν πρωτοφανῆ. Τὸ ἀρμοστειακὸν καθεστὸς κατελύθη διὰ τοῦ κηρύγματος τῆς Ἐνώσεως, ἀλλ' ἡ Ἐνωσις δὲν ἐγένετο δυνατόν νὰ συντελεσθῇ. Κατὰ θεωρίαν τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ὑπεκατέστη εἰς τὸ κρητικόν, ἐν τῇ πράξει ὅμως δὲν ἐφηρμόσθη, καὶ ἡ Κρήτη μένει σήμερον ἀνευ ὀρισμένου πολιτεύματος. Ὅλα γίνονται κατὰ συνθήκην καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἐκ

τούτων δημιουργηθειῶν ἀναγκῶν, κυρίως ὅμως εἰπεῖν, οὐδεμία κατὰ τὴν ἀκριβῆ τοῦ πράγματος ἔννοιαν, νομιμότης ὑπάρχει, καὶ τὰ γινόμενα οὐδὲν ἄλλο ἔχουσι κύρος εἰμὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσδίδει εἰς αὐτὰ ἡ κατ' ἀνάγκην ἀνοχὴ τῆς καταστάσεως ταύτης, ἣτις κατ' οὐδὲν διαφέρει ἐπαναστατικῆς.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο χώρας ἐπὶ ἔν καὶ ἡμισυ ἤδη ἔτος διοικουμένης ἀνευ ὀρισμένου πολιτεύματος εἶναι βεβαίως πρωτοφανές, θὰ ἦναι δὲ ἀναμφιβόλως μοναδικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν πολιτειῶν κατασκευασμάτων καὶ ἱκανὸν νὰ παράσχῃ ὕλην πρὸς μελέτην εἰς τοὺς πολιτειολόγους. Ἀὐτονομία τελεία, ἐφαρμοζομένη ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τὴν σουλτανικὴν ἐπικυριαρχίαν καὶ ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν αἰγίδα καὶ κατοχὴν τεσσάρων Μεγ. Δυνάμεων εἶναι μία κατάστασις ἣτις εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδιορισθῇ διά τινος τῶν καθιερωμένων πολιτειακῶν ὄρων, θὰ δυσκολουθῇ δὲ πολὺ ἡ περὶ τὰ πολιτικὰ ἐπιστήμη νὰ ἐξεύρῃ τὸν προσήκοντα εἰς μίαν τὸσον πολυσύνθετον κατάστασιν ὀρισμόν.

Ἡ κατάστασις αὕτη, ὡς ἦν ἐπόμενον, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραταθῇ, καὶ διότι δὲν εἶναι φυσικὴ, καὶ διότι οὐδένα ἱκανοποιεῖ. Καὶ ὑπὸ τῶν Προστατιδῶν Δυνάμεων δὲ ἐχαρακτηρίσθη ὡς μὴ ἀποτελοῦσα ὀριστικὴν λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος. Ἐν τούτοις διαρκεῖ ἀπὸ ἐνός καὶ ἡμισέως ἤδη ἔτους ὑπὸ τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος καὶ παρατείνεται ἐπὶ ἀπελπιστικῶς ἀόριστον χρόνον, χωρὶς νὰ ὑποφαίνεται ἐλπίς ἐπιταχύνσεως τῆς ὀριστικῆς διευθετήσεως, καὶ ὑπὸ τὴν ἐκνευριστικὴν ταύτην ἐκρεμότητα καὶ τὴν ἀβεβαιότητα περὶ τοῦ μέλλοντος ὁ τόπος ἀγωνιᾷ καὶ καταδικάζεται εἰς στασιμότητα καὶ ἀνακόπεται πᾶσα πρόοδος. Ἰδὸθη βεβαίως μία ἀκόμη εὐκαιρία ὅπως θαυμάσθῃ ἡ νομιμοφροσύνη καὶ τὸ νομοταγὲς τοῦ κρητικοῦ λαοῦ διοικουμένου ἐπὶ τοσοῦτον ἤδη χρόνον ἀνευ σχεδὸν νομίμου ἐξουσίας καὶ τηροῦντος τάξιν καὶ ἡσυχίαν τὰς ὁποίας θὰ ἐξῆλεον καὶ τὰ μᾶλλον εὐνομούμενα Κράτη, αἱ ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι ὅμως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀρῶνται τὸ κύρος τῶν ἀπὸ νομίμου πηγῆς, ἀργὰ ἢ γρήγορα φθείρονται καὶ ἀποτρίβονται καὶ ἐπὶ τέλος ἐπέρχεται ἡ ἀναρχία καὶ τὸ χάος.

Ταύτην τὴν ἀναρχίαν καλεῖται νὰ προλάβῃ ἡ Συνέλευσις. Ἡς αἱ ἐκλογαὶ διεξάγονται μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀκόμη νὰ δώσῃ ὠθησὶν πρὸς τὴν ὀριστικὴν διευθέτησιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, παρέχουσα εἰς τὸν τόπον κυβέρνησιν ἀπορρέουσαν ἀπὸ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἐνισχύουσα δὲ αὐτὴν δι' ὅλης τῆς ἠθικῆς δυνάμεως ἣν ἀρῶνται ἀπὸ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ ἐν τῇ τακτοποιήσει τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων καὶ ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐνωτικοῦ καθεστώτος καὶ νομιμοποιήσεως διὰ τῆς ἐγμύσεως αὐτῆς ἐκ τῶν γενομένων κατὰ τὴν

περίοδον ταύτην τῆς ἐκρήθμου καταστάσεως ὅσα ἐπεβάλλοντο ὑπὸ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης ἢ βίαιον εἰς βελτίωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ προαγωγῆν γενικῶν συμφερόντων. Εἶναι καταφανὴς ἐπομένως ἡ σπουδαιότης τῆς μελλούσης νὰ ἐκλεγῇ μεθ' αὐτὸν Συνελεύσεως, ἀνάλογος δὲ πρὸς τὴν σπουδαιότητα ταύτην δέον νὰ εἶναι ἡ προσοχὴ ἣν ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ὁ κρητικὸς λαὸς κατὰ τὴν ἐκλογὴν. Τὸ κρητικὸν ζήτημα διέρχεται σήμερον περίοδον κρίσιμωτάτην, σπανίως δὲ λαϊκὴ ἀντιπροσωπεία περιεβλήθη με ἐντολήν οὕτω σοβαρὰν ὅσον ἡ προσεχὴ Κρητικὴ Συνέλευσις. Ἐκ τῆς πορείας ἣν αὕτη θὰ χαράξῃ καὶ ἐκ τοῦ τρόπου ἐνεργείας ἣν θὰ καθορίσῃ θὰ ἐπηρεασθῇ οὐσιωδῶς ἡ ἀμεσος ἐξέλιξις τοῦ κρητικοῦ ζητήματος καὶ θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ μέγα μέρος ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον τῆς Κρήτης. Τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄψει ὁ κρητικὸς λαὸς προσερχόμενος πρὸς τῆς κάλπης, ἄς θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ ἄς δώσῃ τὴν ψήφον του εἰς ἐκείνους οἵτινες, ἀνεξαρτήτως τοῦ πατριωτισμοῦ, ὅστις ἀπὸ οὐδένα τῶν ὑποψηφίων βεβαίως ἐλλείπει, παρέχουσι ἐχέγγυαδι θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐξυπηρετήσωσι συλλυσιτελέστερον τὰ γενικὰ τῆς Κρήτης συμφέροντα.

ΓΕΡΜΑΝΟ-ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τὸ δημοσιευθὲν ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ τύπου περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εἰς Βερολίνον ἐπισκέψεως τοῦ Αὐστρουγγρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κόμητος Αἰρενταλ. Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο φαίνεται ὅτι εἶχεν ἔννοιαν βαθυτέραν ἀπὸ τὴν ἐνδοξοῦσαν καὶ προεκλήθη ἐκ τῶν ἐν Πετροῦπόλει ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ ἐπισκέψεως τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας ἀποκλυσθεῖσιν ὑπόπτων προθέσεων τῆς ῥωσικῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὰ ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ πράγματα. Τοῦ ἀνακοινωθέντος τούτου, τὸ ὁποῖον οὕτω προσλαμβάνει ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου ἐδημοσίευσε τὴν ἐξῆς ἐπίσημον ἐρμησίαν, εἰς εἰδικῆς, ὡς γράφει διπλωματικῆς πηγῆς:

«Τὸ ἀνακοινωθὲν, ἐν ᾧ ὁ ἀρχικαγελλᾶριος Βέτμαν Χόλβεγ καὶ ὁ κόμης Αἰρενταλ ἐξέφρασαν τὰς κοινὰς αὐτῶν γνώμας καὶ ἰδέας περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τῶν πραγμάτων θεωρήθη ὑπὸ μιᾶς μερίδος τοῦ τύπου ὡς ἄγαν γενικὸν καὶ ἀόριστον καὶ ἀνεπαρκές. Ἄλλ' ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶνε πεπλανημένη, ὡς δὲ διπλωματικὸς κόσμος ὁ εἰθισμένος ἀναγινώσκων τοιαῦτα ἐγγράφα ὑπὸ τὸ φῶς τῆς κρητικῆς, εὐρίσκει ὅτι τὸ δημοσιευθὲν ἐν Βερολίνῳ ἀνακοινωθὲν εἶνε πολὺ εὐρὸν καὶ περιεκτικὸν καὶ ἀναγγέλλει τὴν στάσιν τῶν δύο κεντρικῶν Δυνάμεων, ἰσῶς δὲ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Τριπλῆς, ἐν τοῖς σπουδαιότεροις καὶ μᾶλλον ἐπιέγουσι ζητήμασιν ἅτινα ἀπασχολοῦσιν τὴν Εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν. . . Ὁ Βέτμαν Χόλβεγ καὶ ὁ Αἰρενταλ ἀδιατηροῦσι τὴν ἡμερον αὐτῶν κρίσιν περὶ τῆς καταστάσεως, λέγει τὸ ἀνακοινωθὲν, τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι οἱ δύο πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν συμ-

μερίζονται τὴν ἀπαισιόδοξον ἀντίληψιν ἣν βλέπουσιν ἐπικρατοῦσαν ἀλλαγῶν. Ἄναφέρεται δὲ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἀνακοινωθέντος εἰς τὰς Τουρκοβουλγαρικὰς σχέσεις καὶ εἰς τὰς ἐν Πετροῦπόλει ἐπικρατησάσας νεωσὶ περὶ αὐτῶν γνώμας καὶ ἰδέας. Ἡδη πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου παρὰ τῇ Ῥωσικῇ αὐλῇ, ἐλέχθη ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμελλε νὰ θέσῃ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὴν κατάστασιν τῶν Βουλγαρομακεδόνων, ἐπικαλούμενος τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ῥωσσίας. Ὑστερον δὲ καὶ ὁ ὑπουργὸς Πατρικῶν ἐδήλωσεν ἐν Πετροῦπόλει πάνυ σαφῶς ὅτι ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἔχει καταστῆ ἀνυπόφορος πλέον καὶ δύναται νὰ προκαλέσῃ πόλεμον. Ἐνῶ δὲ ὁ κύριος Τσαρικόφ ἀπὸ μηνῶν καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως κερδήσῃ τὴν εὐνοίαν τῆς Τουρκίας, ὁ Ῥωσικὸς τύπος εἶνε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας σφόδρα ἐξηρηθισμένος ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ὁ δὲ «Νέος Χρόνος» τῆς Πετροῦπόλεως, γράφων περὶ τοῦ ζητήματος τῶν Βουλγαρομακεδόνων, ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως καὶ ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ ὑπομονὴ τῆς Ῥωσσίας εἶνε ἤδη σχεδὸν ἐντελῶς ἐξηρηθιμένη. Αὕτη θὰ ἦτο προαγγελία ῥητῆ καὶ σαφῆς τῆς Ῥωσικῆς ἐπεμβάσεως, ἡ τουλάχιστον ἐνθάρρυνσις δεδομένη εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἐπομένως εὐνόητον εἶνε τώρα ὅτι ἡ ἐν τῷ Βερολίνῳ ἀνακοινώματι περιεχομένη ἐκδήλωσις αἰσιοδοξίας καὶ ἡ ἐξάρσις τῆς πολιτικῆς τοῦ καθεστώτος ἰσοδυναμοῦσι πρὸς προειδοποίησιν ἀπευθυνομένην πρὸ πάντων πρὸς μίαν ὀρισμένην διεύθυνσιν. . . Ἐνῶ ἐν Βουλγαρίᾳ κρίνεται πολὺ ἀπαισιόδοξος ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, τὸ Βερολίνον ἀνακοινώμαθ' δηλοῖ ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία παρακολουθοῦσι μετὰ συμπαιθείας τὴν περαιτέρω ἐδραίωσιν καὶ παγίωσιν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων αὐτοῦ, διὰ τῆς δηλώσεως δὲ ταύτης προφανῶς προειδοποιεῖ καὶ ἀποτρέπουσιν ἀπὸ τυχοδιωκτικοῦ ταλμήματος βασιζομένου ἐπὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους. Οὐχὶ δὲ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν Ρωσίαν ἀπευθύνεται τὸ Βερολίνον τοῦτο ἀνακοινωθὲν, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ τελικῷ αὐτοῦ κεφαλαίῳ ἐν ᾧ ἐηλοῦται ὅτι ἡ Αὐστρουγγαρικὴ αἰσιοδοξία ἐδράζεται ἐπὶ τῶν συμμαχικῶν πρὸς τὴν Ἰταλίαν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν εὐνοικὴν ἀνάπτυξιν τῶν πρὸς τὰ ἄλλα Κράτη σχέσεων τῶν. Καὶ ἐταῦθα δ' ἐπίσης ἀνάγκη νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ μεταξὺ τῶν γερμανικῶν. Πρὸ παντός ἐννοοῦνται αἱ πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεις, καὶ τὸ ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν σχέσεων τούτων δὲν θὰ εἶνε ἄλλως εὐνοικὴ εἰμὴ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ῥωσικὴ πολιτικὴ θὰ σταθμίση ὀρθῶς τὰς πρακτικὰς συνεπείας τῆς μὴ εὐνοικῆς κρίσεως τῆς περὶ τῆς βαλκανικῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Εἰς τοῦτο ἀναφέρεται καὶ τὸ μέρος τοῦ ἀνακοινωθέντος τὸ ἐξάκρον τὴν ἀνάγκη τῆς διατηρήσεως τῆς μετὰ τῶν Δυνάμεων ὁμονοίας, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ, ἀπέναντι τῶν ἀπειλοῦσιν ἐν τοῖς Βαλκανίοις περιπλοκῶν, πρὸς δὴλωσιν γενομένην διὰ τὴν αἰωνιότητα. . . Ἄλλὰ τὸ ἀνακοινωθὲν ὑποδηλοῖ καὶ τὰς δυσκολίας τὰς προκύψασας ἐν ταῖς Αὐστρουγγαρικῆς περὶ ἀναπροσεγγίσεως διαπραγματεύσεσιν. Ὁ Ῥωσικὸς τύπος ἀπαιτεῖ περὶ τῆς Αὐστρουγγαρίας ἐγγυήσεις περὶ ἰσχύος βαλκανικῆς πολιτικῆς καὶ ταυτοχρόνως προσεγγίσει τὸ πῦρ τῆς σλαβικῆς ἀδελφώσεως πρὸς τὴν εὐφρανῆ ἐν τοῖς Βαλκανίοις ὕλην. Αὕτη εἶνε ἡ περιφανὴς ἀντίφασις ἐντεῦθεν δ' εὐκόλως θὰ ἐννοηθῇ